

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Mey İçki San. ve Tic. A.Ş.
VEKİLİ : Av. Merve Hakimoğlu
Yıldızevler Mah. 738. Cad. No:4/B - Çankaya/ANKARA
KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu Başkanlığı
VEKİLİ : Av. Hüseyin Coşgun
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 - Çankaya/ANKARA

DAVALI İDARE

YANINDA MÜDAHİLLER : 1- Efe Alkollü İçecekler Ticaret A.Ş.
VEKİLİ : Av. Serkan MUTLUEL
Ankara Cad. No:81, Bayraklı Tower, K:14, D:97-98
Baryaklı/İZMİR
2- Antalya Alkollü İçecek Sanayi ve Ticaret A.Ş.
VEKİLİ : Av. Fatma Gözlükaya Angı
Limonluk Mah. İnönü Bulv. Ender İş Merkezi K:3 D:3
Yenişehir/MERSİN

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 25/10/2016 tarih ve E:2014/5291, K:2016/3412 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Rekabet Kurulu'nun 12/06/2014 tarih ve 14-21/410-178 sayılı kararının ve bu karara dayanak oluşturan Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin 5. maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinin iptali istenilmiştir.

Daire kararının özeti: Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 25/10/2016 tarih ve E:2014/5291, K:2016/3412 sayılı kararıyla;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 16. maddesinin üçüncü, beşinci ve son fıkraları ile 27. maddesi, Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin 5. maddesinin birinci ve üçüncü fıkraları aktarılarak;

Dava konusu Yönetmeliğin 5. maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendi bakımından; 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde, yaptırımın türü "idari para cezası", miktarı ise "teşebbüs veya teşebbüs birliğinin nihai karar tarihinden bir önceki yıl cirounun %10'una kadar" olarak belirlenmiş olup, Kurul'un nispi olarak belirlenen idari para cezasına ilişkin oran noktasında takdir yetkisi bulunduğu; dava konusu Yönetmelik hükümlerinde ise, idari para cezası dışında bir idari yaptırım öngörülmediği ve %10 sınırının üzerine çıkacak bir oran belirlenmediği, bu bakımdan Yönetmelik hükümlerinde idari yaptırımların kanuniliği ilkesine aykırı bir yön bulunmadığı;

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2017/1451
Karar No : 2019/1133

Kurulun, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin gerek değişiklikten önceki gerekse bugünkü hâlinde, teşebbüs veya teşebbüs birliğinin cirosunun %10'una kadar ceza uygulamak yetkisini haiz olduğu ve hiçbir şekilde bu sınırın aşamayacağı açık olduğu; söz konusu maddede idarî para cezasının belirlenmesinde dikkate alınacak hususların örnek olarak sayıldığı, aynı maddede oran belirlenirken dikkate alınacak hususlara yer verildiği, bahse konu hususların orana etkisi noktasında bir belirlemeye gidilmediği, bu konunun 16. maddenin son fıkrası uyarınca Kurum tarafından çıkarılacak Yönetmeliğe bırakıldığı;

Dava konusu Yönetmeliğin, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen hususlara ilişkin olarak ve anılan maddenin verdiği yetki uyarınca, Kabahatler Kanunu'nun 4. maddesinde ifadesini bulan kanunilik ilkesi sınırları çerçevesinde ve bu Kanun'un 17. maddesinin 2. fıkrası ile 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde idarî para cezası miktarının belirlenmesinde kullanılacağı öngörülen kriterler göz önüne alınarak, Kanun'da öngörülen azami %10'luk oranı aşmamak üzere belirlenmesine yönelik olarak ve Kanun'un verdiği takdir yetkisinin objektifleştirilmesi amacıyla yapılan dava konusu kurallarında üst hukuk normlarına ve dayanağı Kanun hükümlerine aykırılık bulunmadığı;

Dava konusu Kurul kararının davacı şirkete idarî para cezası verilmesine ilişkin kısmı yönünden; 4054 sayılı Kanun'un 1., 2., 3. ve 6. maddelerine değinilerek; Rekabet Kurumu'na yapılan şikâyet başvuruları neticesinde, davacı şirketin rakı pazarında nihaî satış noktalarında münhasırlığı amaçlayan veya münhasırlığa yol açan ve rakiplerini dışlayıcı, pazarın kapanmasına yönelik uygulamaları vasıtasıyla, anılan Kanun'un 4. ve 6. maddelerinin ihlal edilip edilmediğinin tespiti amacıyla soruşturma açıldığı, ilgili ürün pazarının "rakı pazarı" olarak belirlendiği, yapılan değerlendirmeler neticesinde davacı teşebbüsün hâkim durumda bulunduğu tespitinin yapıldığı, bu tespit, davacının en yakın rakip teşebbüsün yaklaşık 13 katı pazar payına sahip olmasıyla desteklendiği, elde edilen deliller ve yapılan analizler sonucunda dava konusu Kurul kararıyla, davacı teşebbüsün rakiplerinin pazardaki faaliyetlerini zorlaştırma amacı ve etkisi taşıyan uygulamalar ile hâkim durumunu kötüye kullanmak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlâl ettiği gerekçesiyle, anılan Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası ve dava konusu Yönetmeliğin 5. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ve ikinci fıkrası, üçüncü fıkrasının (a) bendi hükümleri uyarınca 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen gelirlerinin takdiren %1,5'i oranında olmak üzere davacı şirkete 41.512.531,90-TL idarî para cezası verildiği;

Davacı tarafından hem dava dilekçesinde hem de sunulan beyan dilekçelerinde pazarın hatalı tanımlandığı ve bu nedenle hatalı değerlendirmeler yapılarak hâkim durumda olduklarının kabul edildiğinin ileri sürüldüğü, gerek Rekabet Kurumu tarafından kabul edilen kılavuzlarda gerekse içtihatlarda ilgili ürün pazarı belirlenirken, tüketici açısından fiyatları, kullanım amaçları ve nitelikleri bakımından birbiriyle değiştirilebilir veya ikâme edilebilir olarak kabul edilen bütün mal veya hizmetlerden oluşan pazarın dikkate alınacağı, tespit edilen pazarı etkileyebilecek diğer unsurların da değerlendirileceğinin ifade edildiği, dava

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2017/1451

Karar No : 2019/1133

konusu uyuşmazlık bakımından ve Kurul tarafından alınan önceki tarihli kararlarda genel olarak alkollü içki ürünlerinin fiyat hareketlerinin farklılığı, talep dinamiklerinin ayrışması ve sektörde faaliyet gösteren teşebbüslerin bu ürünler bakımından ayrı pazarlar olduğu yönünde yapılan değerlendirmeler dikkate alınarak ilgili ürün pazarının "rakı pazarı" olarak belirlenmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, davacı teşebbüsün ilgili ürün pazarında gerek yüksek pazar payı gerekse piyasanın hukukî durumu ve davacı teşebbüsün bağımsız davranabilme gücü bakımından hâkim durumda olduğu;

Hâkim durumun kötüye kullandığı yönündeki iddiaları, davacı teşebbüsün satış noktalarında rakip ürün satışını engelleyen ve fiili münhasırlığa yol açan uygulamalarının bulunduğu, geleneksel kanalda ve yerinde tüketim kanalındaki satış noktalarına rakipleri dışlayacak şekilde hedefler koyarak, bu hedefleri gerçekleştirmesi hâlinde indirim uyguladığı, satış noktalarında rakip teşebbüslerin ürünlerinin görünürlüğünü engellediği yönünde olduğu;

Kurul tarafından incelenen dönem içerisinde davacı şirket tarafından kapalı ve açık satış noktalarına indirimler, bedelsiz ürün, stand bedelsizi ve stand koruma bedeli adları altında bazı avantajlar sağlandığı ve bunların noktalara verilen "tavizler" olarak adlandırıldığı, bölge ve satış müdürlüklerine davacı şirket merkezi tarafından yıllık olarak belirli bir bütçe ayrıldığı ve bu bütçenin müdürlüklerin kullanımına sunulduğu, davacı şirket temsilcilerinin Kurum'a yaptığı açıklamalardan, bölgelere verilen bütçelerin önceden belirlenmiş bir indirim sistemine dayanmaksızın bölge müdürlüklerinin kendi inisiyatifleri ile seçtikleri noktalara ve yine kendi inisiyatifleri ile belirledikleri oranlarda verebildikleri, bu bütçelerin ne şekilde ve ne amaçla kullanıldığı konusunda davacı şirketin yazılı bir politikasının bulunmadığı, davacı şirketin hem kapalı satış noktaları hem de açık satış noktaları ile sözleşme imzaladığı ve bu sözleşme uyarınca satış noktalarına indirim verdiği, ancak Rekabet Kurumu tarafından yapılan yerinde incelemelerde elde edilen belge ve bilgilerden davacı teşebbüsün adı geçen indirimleri, satış hacmi yüksek noktalara rakibin girmesinin engellenmesine yönelik olarak kullandığı, davacı şirketin anlaşmalar ile satış noktalarına kotalar belirlediği ve bu durumun satış noktalarına girmeyi zorlaştırdığı, hem açık hem de kapalı satış noktaları ile yaptığı ve hedef alım miktarı içeren sözleşmelerinin, satış noktalarının rakı alımlarının tamamını ya da büyük bir kısmını davacı şirkettin yapmalarına yol açacak şekilde uyguladığı, satış noktalarının her biri için anlaşmada belirlenen hedef alım miktarlarının geçmiş dönem alım miktarlarından büyük olduğu, özellikle açık satış noktaları bakımından belirlenen hedeflerin geçmiş alımların oldukça üzerinde olduğu, bu durumun satış noktalarının rakip teşebbüslerden ürün alınmasını azalttığı ya da tamamen kestiği şeklinde etkisini gösterdiği, her ne kadar bu mal alım sözleşmelerine menfi tespit verilmişse de sözleşmelerin uygulanması incelendiğinde hedeflerin satış noktasının geçmiş dönemdeki toplam rakı alımlarının tamamını içerecek şekilde belirlendiğinin tespit edildiği;

Kurul tarafından; davacı şirketin satış noktalarında rakip teşebbüslerin ürünlerinin görünürlüğünü engellediği iddiası yönünden yapılan incelemede ve elde edilen bazı delillerden; soruşturma kapsamında yerinde incelemelerde bulunan "Merchandiser Raporu"

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2017/1451
Karar No : 2019/1133

İsimli belgede, Mey İçki "Merchandiser" ekibinin görev ve sorumlulukları ile, noktalarda uygulanması öngörülen raf dizilimine ilişkin şema yer aldığı, belgede Merchandiser ekibinin görevinin rakı ürün grubunun alkollü içkiler reyonunda en görünür alanda konumlanmasını sağlamak, teşhir alanını genişletmek, paylaşılan ürün dizilimini sağlamak ve korumak olarak tanımlandığı, söz konusu şemada, alkollü içkiler reyonunun on iki eşit birime bölüldüğü ve bu birimlerden toplam bir buçuk tanesinin rakip ürünlere ayrıldığı, İstanbul Güleler Distribütörü için hazırlanan 2010 Yılı Gelişim Planının "2010 Yılı Kalıcı Malzeme Gelişim Planı" başlıklı slaytında, "Dist. Bölgesinde 2010 yılında öncelikli amaç noktalarda bulunan rakip standlara yönelik çalışma yaparak bu noktalardan rakip malzemelerin kaldırılması ve kendi standlarımızın kurulumu olacaktır", "Rakiplerin noktalar içerisindeki hareket kabiliyetini en aza indirerek, ürün görünümlerini üst seviyelere çıkarılması hedeflenmektedir." ifadesinin yer aldığı;

Piyasada faaliyet gösteren teşebbüs temsilcileri tarafından da doğrulandığı üzere rakı pazarının mevcut yapısı itibarıyla reklam ve tanıtım faaliyetlerinin yasal düzenlemelerle sınırlandırıldığı ve bu nedenle tüketiciye ulaşma ve ürün tanıtımı bakımından satış noktalarındaki görünürlük ve bulunurluğun büyük önem kazandığı bir pazar olması nedeniyle, pazarda faaliyet gösteren teşebbüsler bakımından ürünlerin satış noktasında tüketicinin görebileceği şekilde sergilenmesinin birincil derecede önem taşıdığı, hâkim durumdaki firmanın satış noktalarındaki raf düzenlemesini kendi lehine olacak şekilde yapması ve rakiplerini bu şekilde dezavantajlı konuma getirmesinin pazardaki rekabeti sınırlayıcı etkileri olabileceği, davacı şirketin rakip ürünlerin satış noktası içinde görünürlüğünün engellemeye yönelik uygulamalarının, rakipleri dışlamaya yönelik diğer uygulamaları ile birlikte ve rakipleri dışlama stratejisinin bir parçası olarak görüldüğü;

Kurul kararında da yer alan söz konusu delil ve tespitlerden, davacı teşebbüsün hâkim durumunu kötüye kullandığına ilişkin iddiaların doğruluğunun hem etki hem de amaç yönlerinden ortaya konulduğu;

Davacının, Rekabet Kurulu'nun, Tütün Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu'nun yetki alanına giren bir konuda inceleme yapamayacağına ilişkin iddiasına ilişkin olarak; 4054 sayılı Kanun'un 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde mal ve hizmet piyasalarında faaliyet gösteren ya da bu piyasaları etkileyen her türlü teşebbüsün aralarında yaptığı rekabeti engelleyici, bozucu ve kısıtlayıcı anlaşma, uygulama ve kararlar ile piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hâkimiyetlerini kötüye kullanmaları ve rekabeti önemli ölçüde azaltacak birleşme ve devralma niteliğindeki her türlü hukukî işlem ve davranışların, rekabetin korunmasına yönelik tedbir, tespit, düzenleme ve denetlemeye ilişkin işlemlerin bu Kanun kapsamına girdiği; Kanun'un izleyen maddelerinde de Kanun'un öngördüğü hususların yerine getirilmesinde ve piyasada gerçekleşen rekabet ihlallerinin tespit ve idarî yaptırım uygulanması konusunda Rekabet Kurulu görevli ve yetkili kılındığından davacının söz konusu iddiasının geçerli görülmediği;

Davacı şirketin idarî para cezasının belirlenmesine ilişkin iddialarının incelenmesine gelince; 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrasında; Kanun'un 4, 6 ve 7.

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2017/1451

Karar No : 2019/1133

maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunana, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihaî karardan bir önceki malî yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihaî karar tarihine en yakın malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verileceği; Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde, yıllık gayri safi gelirin, tek düzen hesap planındaki net satışları veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa, Kurul tarafından saptanacak olan net satışlara en yakın geliri ifade ettiği, 4. maddesinin birinci fıkrasında, para cezası belirlenirken öncelikle temel para cezasının hesaplanacağı, ardından ağırlaştırıcı ve hafifletici unsurlar göz önünde bulundurularak artırma ve/veya indirim yapılacağı, 5. maddesinin birinci fıkrasında temel para cezası hesaplanırken ihlâlde bulunan teşebbüslerin yıllık gayri safi gelirlerinin karteller için %2'si ile % 4'ü, diğer ihlaller için % 0,5'i ile % 3'ü arasında bir oranın esas alınacağı belirtilmiş, üçüncü fıkrasında ise, "Birinci fıkraya göre belirlenen para cezası miktarı; (a) Bir yıldan uzun, beş yıldan kısa süren ihlallerde yarısı oranında, (b) Beş yıldan uzun süren ihlallerde bir katı oranında, artırılır." kuralına yer verildiği;

Dava konusu Kurul kararı ile Mey İçki'nin, rakiplerinin pazardaki faaliyetlerini zorlaştırma amacı ve etkisi taşıyan uygulamalarının "diğer ihlal" kapsamında olduğu dikkate alınarak teşebbüse %1 oranında temel para cezası verildiği, bu oranın belirlenmesinde ilgili teşebbüsün piyasadaki gücü, ihlâl neticesinde gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususların dikkate alındığı, temel para cezasının bir yıldan uzun, beş yıldan kısa süren ihlallerde yarısı oranında artırılacağı, buna göre belirlenen temel para cezası yarısı oranında artırılarak teşebbüse %1,5 oranında idari para cezası verildiği, herhangi bir gerekçe gösterilmeksizin temel cezanın belirlendiğinden söz edilemeyeceği, gerek Kanunda gerekse Yönetmelikte gayri safi gelirlerin cezanın belirlenmesinde dikkate alınacağı kurala bağlandığından, ceza miktarının belirlenmesinde dikkate alınan cironun %60'lık kısmının özel tüketim vergisi olduğu, bu miktarın ceza miktarı belirlenirken dikkate alınmasının hukuka aykırı olduğu yolundaki iddianın geçerli görülmediği, diğer yandan Kurul'un daha önce teşebbüse ceza vermeme yönünde karar almış olması nedeniyle daha sonra yapacağı soruşturmalarda elde ettiği delillerle birlikte yapacağı değerlendirmelere dayalı olarak ceza veremeyeceği sonucuna ulaşamayacağı, bu nedenle ihlâlin süresi ve buna bağlı olarak cezanın artırılmasının hatalı olduğu iddiasının da yerinde görülmediği;

Bu itibarla, davacının rekabete aykırı davranışlarıyla Kanun'un 6. maddesini ihlâl ettiği anlaşıldığından, 2013 malî yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin takdiren %1,5'i oranında olmak üzere davacıya 41.512.531,90-TL idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, Rekabet Kurumu'nun Tütün Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu'nun yetki alanına giren bir konuda inceleme yapamayacağı,

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2017/1451
Karar No : 2019/1133

Rekabet Kurumu'nun geçmiş tarihlerde incelediği ancak bir ihlâl görmediği dönemlere ilişkin olarak yeniden bir inceleme yaparak ceza tesis ettiği, bu durumda Rekabet Kurumu'nun kendisiyle çelişerek karar almasının açıkça hukuka aykırı olduğu, ilgili ürün pazarının güncel ve somut olaya özgü analizler yapılmaksızın "rakı pazarı" olarak belirlenmesinin hatalı olduğu, hâkim durum değerlendirmesinin de hatalı olduğu, yasaklanan fiilin hâkim durumda olmak değil, hâkim durumun kötüye kullanılması olduğu, somut olayda ne hâkim durumun kötüye kullanıldığı ne de rekabeti ihlâl edici nitelikte bir amacın ortaya konulmadığı, delillerin değerlendirilmesi ve ispat standardı bakımından "şüpheden sanık yararlanır" ilkesinin göz ardı edildiği, idari para cezasının Kanun ve Yönetmelikte belirtilen usul ve esaslara aykırı olarak herhangi bir gerekçe gösterilmeksizin belirlenmesinin hukuka aykırı olduğu, temel cezanın %1 olarak belirlenme gerekçesinin açıklanmadığı, 2011 yılına ilişkin yapılan daha önceki incelemelerde ihlâl tespit edilmediği, ancak dava konusu işleme hukuka aykırı olarak 2011 yılının da dikkate alınarak cezanın ağırlaştırılarak belirlenmesinin ve indirim nedenlerinin bulunmadığının belirtilmesiyle yetinilmesinin hukuka aykırı olduğu, ceza miktarının belirlenmesinde dikkate alınan cironun %60'lık kısmının özel tüketim vergisi olduğu, bu miktarın ceza miktarı belirlenirken dikkate alınmasının hukuka aykırı olduğu; Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin 5. maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinin; Anayasa ve Kanuna aykırı olduğu, eksik inceleme yapıldığı ve gerekçesiz karar verildiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ Nihal ÖZMEN AKÇAM'IN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, dosya tekemmül ettiğinden davacının yürütmenin durdurulması istemi hakkında ayrıca bir karar verilmeksizin gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan;

- "a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,
- b) Hukuka aykırı karar verilmesi,

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2017/1451

Karar No : 2019/1133

c)Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması" sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 25/10/2016 tarih ve E:2014/5291, K:2016/3412 sayılı kararının **ONANMASINA**,
3. Kullanılmayan 51,70 TL yürütmeyi durdurma harcının istemi hâlinde davacıya iadesine,
4. Kesin olarak 14/03/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Hasan
GÜZELER

Üye
Gürsel
MEKİK

Üye
Ziya
ÖZCAN

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Oğuz
YAĞLICI

Üye
Hasan
ODABAŞI

Üye
Hasan
ÖNAL

Üye
Bilge
APAYDIN

Üye
Fatih
TERZİ

